№ 33 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ ՓԵՏՐՎԱՐԻ 14

1906

ԵՐԵՍՈՒՆՉՈՐՍԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ ՓԵՏՐՎԱՐԻ 14 № 33

Տարեկան գինը 10 րուբլի. կէս տարվանը 6 րուբլի. առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, редакція «Мшакъ». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տ է լ է ֆ օ ն № 253.

Ամբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և ամէն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.

Տ է լ է ֆ օ ն № 253.

ԲԱՑՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

ՆԵՐԿԱՅ **1906** ԹՒԱԿԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

(34-ՐԴ ՏԱՐԻ)

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳԻՆԸ. «Մշակի» տարեկան գինը 10 րուբլի է, տասն և մէկ ամսվանը 9 ր., տասն ամսվանը՝ 8 ր., 8 ամսվանը՝ 7 ր., ևօթ և վեց ամսվանը՝ 6 ր., հինգ ամսվանը՝ 5 ր., չորս ամսվանը՝ 4 ր., երեք ամսվանը՝ 3 ր., երկու ամսվանը՝ 2 ր. և մի ամսվանը՝ 1 րուբլի։ Փետրվարի 1-ից մինչև յունիսի 3 րուբլի։

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 դօլար. Եւրօպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի բաժանորդները՝ 10 րուբլի։

«Մշակին» գրվել կարելի է ԱՄՐԱԳՐԱՏԱՆԸ. (Բազմընայա և բարօնակայա փոդոցների անկիւն)։ Մուտքագրվել կարելի է միայն ամսի 1-ից։

Կայարանեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար և առհասարակ նամակները և ծարաներ ուղարկելիս, պէտք է դիմել հետեւեալ հասցէով. ТИФЛИСЪ, Редакція „МШАКЪ“ իսկ արտասահմանից՝ TIFLIS, Rédaction du journal «MSCHAK».

Յայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լեզուներով։

Ա Պ Ա Հ Ո Վ Ե Ա Բ Ա Ժ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Չ Ե Ք Ե Ն Վ Ո Ւ Մ

ԼՈՑՄ ՏԵՍԱԻ

«ՄՈՒՐՃ» ամսագրի յունվարի համարը

Շարունակվում է 1906 թ. բաժանորդագրութիւնը. տարեկան 10 րուբլի (արտասահմանի համար 12 ր.), ուսուցիչների և ուսանողների համար 8 րուբլի։ Բաժանորդագինը կարելի է վճարել և մասնաւոր նորդները ձրիաբար ստանում են 1905 թ. № 11—12 «Մուրճ»-ը։ Խմբագրութեան հասցէն՝ Тифлисъ, редакцію «Мурчъ».

1—3

Պ. ԵԱ. ԱԻՍԱՐԿԻՍՕՎԻ

ԱՑԳՈՒ ԾԱՌԵՐԻ

ՏՆԿԱՐԱՆ

ծախվում են պոդատու ծառեր արտասահմանեան, ռուսական և Կովկասեան տեսակներից։ Հասցէն՝ ст. Скра Зак. Жел. Дор. Авсаркисову. Ցուցակը ուղարկվում է ձրիաբար։

1—10

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մօտենում է ժամանակը. Մի կոչ ի նպաստ խաղաղութեան. Վերջին տեղեկութիւններ. Բարձրագոյն անուանական հրովարտակ կառավարչական անուանին. Մամուլ. Նամակ Ղափանից. Ցիշողութիւններ մօտիկ անցեալից. Ա. Վ. Կրվիվցկի. Նամակ խմբագրութեան. Ներքին լուրեր. Ոստիկանական տեղեկութիւններ.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պարսկաստանի տագնապութիւնը. Նամակ Պարսկաստանից. Ամերիկայի ձայնը. Արտաքին լուրեր. — ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ։

ՄՕՏԵՆՈՒՄ Է ԺԱՄԱՆԱԿԸ

I

Մի սոսկալի տրամադրութիւն է տիրում հայ գիւղական աշխարհում։ Գիւղացին մօտենում է, իսկ հայ հողագործը վատահ չէ, որ նա կարող կը լինի պարապվել իր սովորական արհեստով և ապահովել իր համար տարեկան ապրուստի միջոցները։

Բուն հայկական շրջաններում, ուր ազգաբնակութիւնը երկիւղ չունի թուրքական արշաւանքներից, գիւղացին դեռ կարողացաւ մի կերպ դիմանալ և տանել իր թշուառութիւնները, դա շնորհիւ այն բանի էր, որ արտերը վաղօրօք ցանված էին և տարվայ պաշարները գտնվում էին գաշտերում։ Եւ թէև հայ գիւղացիները անկարող եղան առնալ հողից այն, ինչ որ նրանք պէտք է առնային, այնուամենայնիւ հաւաքեցին այնքան մթերք, որ կարող եղան իրանց կարիքների մի նշանաւոր մասը լրացնել։ Մանաւանդ որ տարին էլ բարերար տարի էր և նպաստաւոր հունձի համար։

Զը նայելով այդ հանգամանքին, ինչպէս մենք գիտենք, Նախիջևանի գաւառի հայ գիւղացիները զարհեալ սարսափելի կարօտութեան մէջ էին և թէև նպաստամատոյց յանձնաժողովները օգնում էին, այնուամենայնիւ մեծ զրկանքներ կրեցին թէ ուտելու մթերքների և թէ ուրիշ իրանց կարիքների կողմից։ Իսկ եթէ նրանք անկարող եղած լինէին իրանց ցանքսերը շահագործելու, այն ժամանակ սկսած կը լինէր կատարեալ սով և աննկարագրելի թշուառութիւն։

Իւրաքանչիւր գիւղացու պահանջը մեծ չէ և նա զրկանքների սովոր է, բայց նրանք շատ են թիւով և բացի իրանց ուտելու հոգսից, ունեն շատ ուրիշ անպին հոգսեր և նոյնպէս պարտաւորութիւն վճարելու պետական տուրքեր, որոնք վերցվում են նոյն գիւղատնտեսական զբաղմունքից։

Եթէ ձմեռվայ ընթացքում մենք դեռ կարող էինք ծանր ու բարակ գատողութիւններ անել գանձանային և ամառվայ աշխատանքների մասին, այժմ այլ ևս չենք կարող անտարբեր լինել դէպի մեր գիւղական դրութիւնը։ Այժմ ոչ թէ ամիսները, այլ շաբաթները և օրեր, սկսում են նշանակութիւն ստանալ։ Հերկը և ցանքսը պէտք է կատարվին իրանց ժամանակին, որպէս զի արդիւնաբեր լինեն և տան բաւարար հունձ։

Բայց մենք չենք ստացել մեր գաւառներից դեռ այնպիսի միթինգական հաւաստիացումներ, որոնք վկայէին թէ սկսվում է իրական և հաստատ ապահովութիւն հայ-թուրքական ընդհարումների շրջանում։ Եւ ընդհակառակը շշուներ են լսվում նոր սպառնական պատրաստութիւնների մասին թուրքերի կողմից։

Անկասկած, մեզնից իւրաքանչիւրը կը ցանկանար, որ այդ կասկածները սուտ դուրս գային և մեր երկրի գիւղականը նուիրվեր իր սովորական աշխատանքին։

Հայը երբէք կռուել չէ ցանկացել և չէ ցանկանում։ Անհրաժեշտ է, որ մեր թուրք հարևանն էլ հաստատ ապացոյցներ տայ, թէ նա վերջ է տուել այն արշաւանքներին, որոնք սև էջ բաց արին մեր երկրի պատմութեան մէջ անցեալ տարվայ ընթացքում։

Ա. Քալանթար

ՄԻ ԿՈՉ Ի ՆՊԱՍՏ ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՆ

Մարօկկոյի հարցի առիթով Գերմանիայի և Ֆրանսիայի մէջ բռնկված դիւլոմատիական սուր ընդհարումները, երկու երկիրների մամուլի գործածած խիստ լեզուն, Ալհեզիրաս քաղաքում այդ հարցը լուծելու համար գումարված միջազգային կոնֆերենցիայի աշխատութիւնների անորոշութիւնը—մեծ երկիւղ են առաջ բերել, որ մենք գուցէ մի նոր պատերազմի, ֆրանս-գերմանական մի նոր ճակատամարտի շէմքի վրա ենք կանգնած։

Եւ, բնականաբար, խաղաղութեան բոլոր բարեկամները ոտքի են կանգնել և հնչեցնում են իրանց փոդերը ի լուր աշխարհի, թէ՝

«Ազգեր, դատապարտեցէք պատերազմը։

«Ազգեր, դաշնակցեցէք իրար հետ։

Այս կոչով են հրապարակ եկել Ֆրանսիայի, Գերմանիայի և Անգլիայի բոլոր խաղաղասէրները և այս խօսքերով են սկսում իրանց յորդորը, ու շարունակում՝

«Մայրագոյն Աբեւելքի պատերազմը ցոյց տուեց մի անգամ ևս պատերազմի բոլոր գաղտնութիւնները, բոլոր անառակութիւնները։

Այդպիսի ցաւալի դասեր չը պէտք է երբէք մոռացվին։

Ազգեր, ժամանակ է կազմակերպել Խաղաղութիւն։ ԼաՀէյի երկրորդ վեհաժողովը լաւ առիթ է դրա համար, շտապեցրէք նրա գումարումը. զբաղվեցէք նրա ծրագրով։

Յայտնեցէք ձեր կառավարութիւններին, բոլոր երկրներում, որ դուք չէք կամենում ոչ կռտրել, ոչ ձեզ կռտրել տալ, որ դուք այլ ևս չէք կամենում պատերազմ, որ յաւիտենականացնում է, փոխանակ խաղաղացնելու, պետութիւնների թշնամութիւները, որ քայքայում է ամեն մի ազգի ֆինանսները, ուժասպառնելով մինչև փոխառութիւնը օտարից, կանդնեցնում է ընդհանուր կեանքը, դադարեցնում է հասարակական գործերի ընթացքը, վրդովում է աշխատութիւնը գործարաններից, փակում է նաեանդիստանները, հեռացնում է յաճախորդ-գնողներին յօդուտ ուրիշ երկիրների, վատնդում է կրեդիտը, գրաւել է տալիս խնայողական դրամատների աւանդները, իջեցնում է արժէգրքերի գինը, աղքատացնում հարստին, և աւելի թշուառացնում է չունեորին, ամբիւն է դարձնում նախնական գոյքերը, ապականում է մարդկային բարոյականութիւնը, կազմակերպում սպառնութիւնը և անիշխանութիւնը, մորթում է, կողոպտում է, հրդեհում է, բռնաբարում է և վերջապես—ինչպես ցոյց է տալիս Ռուսաստանը և ցոյց է տուել Թրանսիան—ամէն ազգի մէջ քաղաքացիներին իրար դէմ է հանում և դատնում է դատակարգերի պատերազմ, ցեղերի պատերազմ լինելու չեռուց։

Որպէս զի ձեզ մղեն պատերազմի գժութեան, ձեզ խօսում են հայրենիքի շահերի, հմայքի և պատուի մասին։

Հայրենիքի շահը՝ խաղաղութեան մէջ է, նրա հմայքը՝ այն բարիքի մէջ, որ նա անում է, նրա պատիւը՝ արդարութեան յարգանքի մէջ։

Ժողովուրդներ, ասացէք մի խօսք և իրաւունքը կը ՀնՀէ ոյժը։ Աղաղակեցէք ամբողջ երկրի վրայ, որ դուք չէք ուզում ձեր արիւնը հեղել ոչ ձեր կամքով, ոչ ձեր գիտակցութեամբ, ոչ ձեր ազգային զգացմունքներով։ Հակակշռեցէք միմեանց խաղաղասիրական զգացմունքերը։ Հակակշռեցէք աուէք ձեր կառավարութիւններին, կարծիքի մի իսրխտ շարժումով, թէ ինչ էք պահանջում նրանցից։ Դուք պահանջում էք նրանցից, որ նրանք թողնեն վերջապես կռուարար կօմբինացիաները, յանցաւորներին զգուշութիւնները, երկդիմի կօալիցիաները և նուիրեն իրանց խաղաղ միտքերին.—միջազգային հաշտութեան։

Պահանջեցէք հրամայողաբար ձեր կառավարութիւններից, որ նրանց պատուիրանները Լահէյի կոնֆերենցիայում հաստատեն իրաւարարութեան պարտաւորութիւնը և պատասխան ընդհանուր միջազգային դաշնակցութեան կազմակերպութիւնը։ Այդ միջազգային դաշնակցութիւնը, որի մէջ ամեն մի ազգի ազատութիւնը և վեհապետութիւնը ապահովագրված կը լինեն ուրիշ ազգերի ազատութեամբ և վեհապետութեամբ, առանց հարուած հասցնելու հայրենիքների անկախութեան, կամրապնդի նրանց ազատութիւնը և կը նպաստէ նրանց առաջադիմութեան։

Պատասխանեցէք այս Աղաղակրական կոչին։ Թող բոլոր պարկեշտ անձինք վեր կենան, բոլոր երկիրներում, դատապարտելու համար պատերազմը։

Գնանք միասին դէպի խաղաղութիւն, Արդարութիւն ազգերի միջազգային Դաշնակցութեան միջոցով, ազգերի, որոնք աւտօնօմ են համերաշխութեամբ»։

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Գանձակ, 12 փետրվարի

Երէկ, փետրվարի 12-ին, քաղաքում գտել են սպանված մի հայ, կօնչարանց ազգանունով, որին սպանելուց յետոյ, դիակը այրելու էին։ Սպանողների մէջ եղել են, ի միջի այլոց, և չայրուեցի թուրքեր։ Իշխանութիւնը գտել է յանցաւորներին և բանտարկել է։

Ղազախի գաւառում իշխանութիւնը հաւաքելով զէնքերը, այրում է այդ զէնքերը ժողովրդի առաջ։

Փետրվարի 8-ին

Որովհետև հայկական լրագիրներում դեռ մինչև այսօր չէ յայտարարված օգոստոսեան օրերի կրած հայ բանտորների ՀՀաւոյման չափը նահանգապետերի կողմից, և որ գլխաւորն է, դեռ գաւառներում կան ուղղած բանտորներ, որոնք մտնելով նահանգների դիմում են զանազան անհատների և տեղեկութիւն խնդրում, ուսանի կարծում եմ, աւելորդ չի լինի մի փոքրիկ բացատրութիւն տալ այդ խնդրի վերաբերմամբ։

Բիւրօյի դրած նօրման չընդունվելուց յետոյ, պ.պ. նահանգապետները բարեհաճեցին ընդունել ամբողջների երկու ամսվայ և ընտանիքաւորների չորս ամսվայ ՀՀասի հատուցման չափը, վերադնելով օրավարձ բանւորի առՀին էլ ամսականի. և այդ էլ զեռ իրանց ուսերով, իբրև շնորհ, այլապէս՝ ոչ ոք պարտաւոր չէր ծառայողների ՀՀասը հատուցանելու, որովհետև ՀՀասվողները ամբողջապէս ևս հայեր էին...

—

Դանդաւաղ գիւղ (Շուշու գաւառ), փետրվարի 7-ին

Կրիմիկական բռնկները է անցկացնում վարդապետ հայ գիւղացին։ Անցեալ 1905 թ. անգիրբութիւնը, թուրք-հայկական ընդհարումները, հազորդակցութեան գժուարութիւնները տուեցին են մի անսանելի վիճակ հայի համար։ Ձը կայ հաց, չը կայ և աշխատանքի ճանապարհ, որ աշխատաւորը կարողանայ իր քրտնքի գնով ապրել։ Օտարութիւնը՝ ուր դիմում էին գիւղացիք աշխատելու, այժմ ապրի քան վատացաւոր է, գնորհիւ թուրք-հայկական կռիւների։ Միւս կողմից էլ գժբախտութիւնների ժամանակ վաշխառուների թիւը անսովոր կերպով աճում է, հացը օր օրի վրա թանգանում է։ բայց մեր գիւղերից շատերը լիքն են ցորենի ամբարներով, որոնց տէրերը ժամանակին ժողովել են չնչին գնորով երկրի բերքը և այժմ ամենայն զգուշութեամբ ծածկում են ժողովրդից՝ որպէսզի ապագայում 5 րուբլով վաճառեն ծաւը այն չէ, որ գրանք, այդ ժողովրդի մարմինն կած ոգորուկները, որոնք իրանց ոյժը ստացել են նոյն ժողովրդից և դիմում են այս դաժանութեամբ լի ժամանակում այդ ստոր միջոցներին, այլ այն, որ այդ բարբարոսների թուում քիչ չեն նաև «ինտելիգենտ» մարդիկ, որոնք իրանց կեղտոտ դէմքերը ծածկում են բարեգործութեան դիմակի տակ։

Կայ և մի աւելի մեծ ցաւ. պարբերական կռիւները, որոնք միշտ լսված դրութեան մէջ են պահում հայ գիւղացուն։ Նա չը գիտէ իր կեանքը, գոյքը, ընտանիքի պատիւը պաշտպանել թէ՛ երբի յարձակուածներից, թէ հացի գարդը քաշէ։ լարած իր ոյժերը՝ հայ գիւղացին ոգնում է այդ տանջանքների տակ յուսալով որ մի օր վերջ կը լինի դրան և հայ ու թուրք կը հաշտվին, և ձվ գիտէ, գուցէ վաղուց գադարած լինէր կռիւը թուրքի և հայի մէջ, եթէ չը լինէր մի զօրեղ պրօվոկատօր ձեռք, որ ամենայն խնամքով առալ է ամենայն այդ եղբայրասպան կռիւը։

Այժմ էլ մի ուրիշ ցաւ է աւելացել առանց այն էլ ցաւագար հայ գիւղացու շլնքին. ոռքայնծուխիւնը և խուլարկութիւնը։ Գինեվաճառ Թօլօշյանցովի մեր գաւառ գալովը յոյս ունէինք փոքր ինչ թեթևութիւն զգալ, մեր հացալ աշխատանքի եռեից ընկնել։ հաշուեքեան աւելորքն էր թերում գինեթալը, անսահման խոստումներով էր մեր գաւառը ոտք կոխում. հետևանքը եղաւ այն, որ հայերը մեզարը են ամեն բանում, և իրբև գրանց մեզքի արդար հատուցումն, այժմ ամբողջովում և խուլարկվում են հայկական գիւղերը, որից քիչ ՀՀաս չէ կրում գիւղացին, որովհետև խուլարկութիւնների ժամանակ ամենակարող կօզակները չեն վարանում վերցնել ասկեղէն, արծաթեղէն իրեր, նաև փող։ Մեր գաւառի «Մարով» գիւղը ենթարկվեց խուլարկութեան հետևեալ պայմաններում. գիւղը շրջապատում են 500-ից աւելի կօզակներ և սկսում խուզարկել. գտնում են մի քանի պիտանի հրացաններ, բայց միևնոյն ժամանակ կարչում է մի կնոջ արծաթէ գօտին, իսկ մի պարոն էլ տեսնելով, որ իր տունը խուզարկող կօզակներից մէկը վերցնում է սնդուկի մէջի երկու հարիւր րուբլի փողը, խնդրել բանում է ձեռքից և տանում փողը։ կօզակը ընդհանում է ծալուն։ մի 25 րուբլիանոց ԹղԹաղրամ պատռուում է և անպէտքանում։ Ծեծում են նաև շատ մարդկանց և վերջացնելով խուզարկութիւնը՝ մեկնում գիւղից։ Կօզակների հետանալուց չանցած տասն րօպէ, գաշտից հաւար են կանչում թէ թուրքերը ուզում են նախիրը քշել։ գիւղից երկու երիտասարդ վազում են կօզակների հետից և խնդրում, որ օգնեն իրանց ու հաւարին մի քանի կօզակներ գան և պատեն նախիրը, բայց նրանք ուշ չեն գարձնում մեր երիտասարդներին և գրանց թախանձանքի հետևանքը լինում է այն, որ կօզակներից մէկը սրով խփում է տղաներից մէկի գլխին, որը մի քանի ժամից յետոյ մեռնում է ստացած վէրքից։ Եղելութեան մասին յայտնում են իշխանութեանը. հետևանքը դեռ ևս անյայտ է։

Սամսօն Իսրայէլեան

ԲՈՐՋՐԱՅՈՑՆ ԱՆՈՒԱՆԱԿԱՆ ՀՐՈՎԱՐՏԱԿ ԿԱՌԱՎԱՐՉԱԿԱՆ ՍԵՆԱՏԻՆ

Վաւերացնելով, Մեր հրամանի համաձայն, ներքին գործերի մինիստրի կազմած և առանձին խորհրդի մէջ քննված կովկասեան երկրի նահանգների ու վիճակների մէջ Պետական Դումայի ընտրութիւնների և նրանց լրացուցիչ կանոնների գործադրութեան եղանակը, հրամայում ենք յայտարարել սոյն կանոնները ընդունված կարգով։

Միևնոյն ժամանակ Մենք հարկաւոր համարեցինք լիազորութիւն տալ Կովկասեան Մեր Փոխարքային. 1) Որոշել Պետական Դումայի ընտրութիւնները սկսելու համար կարգադրութիւն անելու ժամանակը իր կառավարութեան յանձնված երկրի զանազան մասերում, երբ որ տեղական հանգամանքները արգելք չեն լինիլ դրան, և 2) Գանձակի և Երևանի նահանգներում, Պետական Դումայի համար առաջին ընտրութիւնները կատարելիս, հարկաւոր դէպքում, միացնել գիւղերը, գաղութները և ընտրողական բաժանմունքները կազմել նահանգական ընտրողական ժողովները առանձին բաժանմունքների և որոշել նրանց իւրաքանչիւրից Դումայի համար ընտրելի անդամների թիւը, համաձայն ամբողջ նահանգի համար նշանակված անդամների ընդհանուր քանակութեան։

Իսկականի վրա Նորին Կայսերական Մեհնութիւնը անձամբ ստորագրել է «ՆԻԿՕԼԱՅ»։

Ցարսկոյէ-Սելօ

1906 թիւ փետրվ. 3

ՄԱՄՈՒԼ

Հասագայի իրաւարար ատեանի առաջ, Միացեալ-Նահանգների նախագահ Րուզվելտի միջամտութիւնը է նպաստ թէրքացոյ գաղթականութեան վատնացաւոր ամբողջ հայաբնակութեանը։ Արտասահմանի հայ թերթերը շարունակում են այդ հարցին նուիրել յօդուածներ ու առաջնորդողներ։ Փիլիպէում հրատարակվող «Ռամմիկը»-ը հետևեալ հետաքրքիր գաղափարն է թերադրում.

«Միևչեւ հիմայ թէ Ամերիկայի և թէ Եւրօպայի մէջ հայկական խնդրին համար կազմուած բոլոր այլ և այլ միթինգներուն, ծոնֆերանսներուն և ժողովներուն քուէարկած օրակարգերը, անոնց մասնակցող անձերուն թիւովը մէկտեղ մասուցանել նախագահ Ռուզվելտին»։

Իսկապէս որ դա մի հետաքրքիր գօկումենտ կը լինի «պ. Րուզվելտի ձեռնարկին աւելի ջօրեղ ազդուելիին մը տալու տեսակէտով և հայկական խնդրին կարևորութիւնը անգամ մըն ալ իր վայելած միեզերական համակրութեանը մէջ շրջանակելու համար», ինչպէս դիտել տալիս է իրաւացի կերպով նոյն թերթը։ Եւ յետոյ այդ ձեռնարկութեան նպատակը այլ տեսակէտից շահեկան է։

Այդ աշխատութեան ամփոփումը—շարունակում է «Ռամմիկ»—երևան պիտի բերէ թէ քանի՛ քանի՛ անգամներ եւրօպական ու ամերիկեան ժողովուրդները կոչում ըրած են Մեծ Պետութեանց՝ գործադրելու դաշնագրերով և հանդիսաւոր խոստումներովիրենց առանձնած պարտականութիւնը։

Այդ բողոքներու ոգեիմանները գասակարգուելիքը ցոյց պիտի տայ թէ մարի վրայ համրուող քանի մը մարդասէր ու գաղափարապաշտ անձնաւորութիւններ չեն միայն որ հայկական հարցով կը հետաքրքրուին, այլոր արդարութիւնը կը հոչակեն և լուծումը կը խնդրեն. այլ պիտի յայտնուի թէ՝ բոլոր ազգերու բոլոր դասակարգերն ալ, սկսեալ բարեկիզծ դիւանագէտէն մինչև յետին գործատուրը, հայկական գատին անմիջական լուծումը կը պահանջեն. հետևաբար պետութիւնները իրենց ժողովուրդներուն հանրային մտածութեան համաձայն գործած և որ աւելին է՝ անոր գոհացում տուած պիտի ըլլան՝ իրենց յանձնառութիւնը գործադրելու։

Վերջապէս, եթէ եւրօպական կարծիք, եւրօպական մթնոլորտ, քօնֆերանսներ, հանրային բողոքներ արդէք մը ունին ու գործնական նպատակի մը կը ծառայեն երբեք՝ սակէ լաւագոյն առիթ չի կրնար ներկայանալ։

Բայց ինչպէս իրագործել այդ աշխատանքը. ո՞վ կարող է գլուխ բերել այդ օգտակար գործը, որը ունի իր որոշ գժուարութիւնները։ Փիլիպէի թերթը գրան էլ պատասխան է տալիս.

Գործը ինքնին մեծ աշխատութիւն կամ ճիգ չի պահանջիր, այլ միայն լրացնող պայմաններ են որ ծածկուղ, տասնօրեայ ընդմիջումով՝ մեկէ աւելի լրացուցիչ գործակցութեան պէտքը զգալի կը գարձնեն։

Ուստի, կը տեսնենք թէ այս մասին ամենէն նպատաւոր ու բազմակողմանի յարմարութիւնը՝ Եւրոպայի Հայ-Ուսանողական Միութիւնն է որ կը ներկայացնէ։ Հայ-Ուս. Միութիւնը կրնայ աշխատութեան ծրագիրը մը պատրաստել և գործի ձեռնարկել, այնպէս որ, միաժամանակ ամեն տեղ, Եւրոպայի այլեւայլ երկիրներուն մէջ՝ անոր իր մանաճիւղ կօմիթէներուն միջոցով գասակարգուած, մեծաւաւոր գործ մը պատրաստած և ամենէն աւելի քիչ ժամանակի մէջ ալարած պիտի ըլլայ։ Հայ-Ուսանողութենէն գուրս՝ ո և է Մարմին չատ աւելի գըժուարութիւններ, չատ աւելի ժամանակ ու նեւթական ոյժ պիտի ունենար, ան երկրէն ան երկիրը, ան քաղաքէն ան քաղաքը մարդ պտտցնելով։

Տարակոյս չունինք թէ Եւրոպայի Հայ Ուս. Միութեան օգտակար գործերէն մէկը պիտի ըլլայ ասիկա, որուն համար ամէնքս շնորհակալ և գոհ պիտի ըլլանք։

Կը մնայ Եւրոպային գուրս՝ Ամերիկայի մէջ պատրաստուելիք նոյն աշխատութեան յարակից մասը, որը բաղդատաբար այնքան հեշտ է, նկատի ունենալով հոն ալ ամեն կողմ գտնուող արդէն գիտակից գործիչներու և կազմակերպութեանց գոյութիւնը։

Երբ երկու կողմէն ձեռնարկը սկսի ուաարտի, եաքէն գիւրին է գանոնք միացնել և ամբողջութեան մը վերածելէ վերջ՝ գան պատշաճ ու գործնական ճամբուը մատուցանել իր հասցէին։

Մենք «Ռամմիկ»-ի մտքը գտնում ենք անպայման արժանի համակրութեան և գովեստի։ Մի առաջադէմ, նահատակ ժողովրդի կեանքի մէջ մի քիչ հանգստութիւն, մի քիչ խաղաղութիւն և բարեկեցութիւն ստեղծելու համար չը պէտք է խնայել աշխատանք։ Մենք «Ռամմիկ»-ի միտքը կը կամենայինք լրացնել, խորհուրդ տալով այդ գործին ձեռնարկողներին, որ նրանք, եթէ կարելի է հաւաքին մի գրոշ գումար, կամ այլ և այլ հանգամանքներում, ոչ միայն մինչև այժմ թուրքահայ գաղթի և նպաստ տեղի ունեցած ցոյցերի արտայայտութիւնները, այլ և բաց անեն մի ընդարձակ հանրագրութիւն, ժողովելով բոլոր քաղաքակիրթ երկիրներում թիւրքահայ ժողովրդի առաւաւանքին կարեկցող և միջամտութեան հարկն անհրաժեշտ գատող բոլոր քաղաքացիների, երկու սեռից, ստորագրութիւնները։ Դա կը լինէր մի հակայական հան ազգութիւն, որ կը մատուցանէր քաղաքակիրթ աշխարհը նախագահ Ռուզվելտին, նրան հրահրելով միջնորդել ի նպաստ Արտարութեան և Իրաւունքի։ Այդ կերպով կարծում ենք Ռուզվելտի միջնորդութիւնը և՛ աւելի հարկեցուցիչ կը գառնար, և նրա ձեռնարկի ոյժը աւելի ճնշիչ, աւելի հզօր։ Եւ, եթէ երբէք, հակառակ ամբողջ աշխարհի բուռն ցանկութեան, և հակառակ բիւրաւոր ստորագրութիւնների բարոյական ճնշման, պետութիւնները չարունակէին արդարութեան ձայնի առաջ խուլ ու համր մնալ, այդ չիշատակարանը կը կանգնէր իրբև մի կենդանի բողոք ուղղված քարաբիրտ ու մերկանտիլ Եւրոպայի չորացած խղճի դէմ, իրբև մի կենդանի ու խօսուն ապտան հայ Ցատագանի ու իրբև նշան դէպի մարտիրոս ժողովուրդը տածված համակրութեան...

*

Աւելի 10 տարի առաջ, երբ Թիւրքիայում սուլթանը կոտորածներ էր անում և ձեռնահաս հայերի արիւնը հեղելի նման էր հոսում, իր կրակոտ ու ոգևւից ճառերով Լէպսիուսը դիմում էր գերմանացիներին հետևեալ խօսքերով.

«Եթէ ձեզ համելի է տեսնել մի երկիր, որ ամբողջապէս ընկած լինի վտի ու դժբաղդութեան մէջ, գարձրէք ձեր հայեացքները դէպի Թիւրքա-Հայաստանը։ Եթէ դուք կամենում էք պարզ գաղափար կազմել բռնութեան անասնութեան վրա, ուսումնասիրեցէք այդ միևնոյն հայերի կեանքը և վիճակը»։

Բայց եւրօպական բոլոր զրոյները և գիւղմամներըը, իրանց հեղինակութիւնների ու ճառերի մէջ, միայն ի նկատի են ունեցել թիւրքահայ հարցը. Շնորհակալ նրանց անեղանելի վիճակը, նրանք մատնացոյց էին անում միայն այն քանի վրա, որ հայերի մի մասը քրիստոնեայ և կուլտուրական Ռուսաստանում անհամեմատ ազատ է ապրում։ Բայց, գժբախտաբար, վերջին տարիներս հալածանքները Կովկասում, եկեղեցական այժմ վերադարձված գոյքերի խլելը և վերջապէս, այնքան անմոգ կերպով թափված արիւնը, հարկադրել են ամբողջ Եւրոպային կասկածել հայերի բարեկեցութեան մասին նաև Ռուսաստանում։ Բողոքի բուռն ոգով են ներշնչված գերմանական հոչակաւոր կին գրող Էլզա Ցրասպանի ճառերը, որ արտասանել է նա Բէռլինում 1905 թ. Նոյեմբերի 5-ին, ընդդէմ Կովկասեան արիւնահեղ Յարգերի բոլոր սարսափների։ Ահա թէ ինչ է ասում նա. «Հայերը մի նպաստակ միայն ունին. հնարաւորութիւն տալ՝ լուսաւորութեան և կուլտուրայի շղթերին ներս թափանցելու այն երկրի բոլոր մասի անկիւնները, որտեղ այժմ թափվում է եղբայրական արիւնը, գաստիարակելու ազնիւ և մարդասէր անդամներ հասարակութեան համար, ներքաշնակութիւն ստեղծելու գժբախտ հայրենիքի բոլոր ազգութիւնների մէջ։ Ահա ինչի վրա են հիմնված հայերի իղձերը և ահա թէ ինչու համար են նրանց այդքան խիստ կերպով պատժում»։ Ապա, խօսելով հայերի գրութեան մասին Կովկասում, յիշեցնում է հայերի ստացած հալածանքները, նշելով նաև կառավարութեան գեռ ևս պետրոս Մեծի ժամանակներից, բայց այդ բոլորի փոխարէն վարձատրում են հալածանքներով, որը կատարելագործվեց հայ-թուրքական ընդհարումներով։ Եւ այն ազգը, որ մինչև այժմ ապրել էր խաղաղ և առաջադիմում էր միմիայն կուլտուրական ճանապարհով, սուիված եղաւ եղբայրասպան, անմիտ կռուի մէջ մանելու իր դարաւոր հարևանի հետ»։

*

Թէ հերուլէսեան որպիսի անհեթեթութիւնների է հանում այժմեան բռնակիսնամոլական կառավարութիւնը իր խտութիւնները և անգթութիւնները արդարացնելու համար, ցոյց է տալիս «Рус. Вѣд.» լրագրի հետևեալ յօդուածը.

«Կառավարութիւնը կարծէք թէ սկսում է հասկանալ, որ նա իր հոգսի մէջ չափ ու սահման չունի։ Այդտեղից առալ է գալիս նրա գգուռումը՝ նուազացնել առանց գատաւորանի մարդկանց տրացանազրի անեղու ազօրէն գերը, որոնք կատարվում են յանուն Ռուսաստանի խաղաղացման և ցանկութիւնը՝ ցոյց տալ Ռուսաստանին, որ հասարակութիւնը համակրում է այն հանգամին, որով Վիտէ-Դուրնօվոյի մինիստրութիւնը կանգնէ մէջ է մացնում հոկտ. 17-ի սկզբունքները։ Որպէս թէ այդ համակրութեան է պատասխան կառավարութիւնը և ոչ պատժողական արշաւանքներին «կարգի» վերականգնումը, որպէս թէ կառավարութեան կողմն էր հասարակութեան «խոհեմ մասը», որ հակացաւ, թէ յեղափոխականները անմիտ կռիւ են մղում ոչ միայն կառավարութեան, այլ և կուլտուրայի դէմ և համոզվեց՝ թէ աղողութիւն ձեռք բերելու համար յեղափոխութիւնը ոչ մի միջոց չը պէտք է խնայել։ Եւ ահա—գրում է «Торг. Промыш.» լրագիրը, իրբև վարձատրութիւն հասարակութեան այդ տեսակ համակրութեան, շուտով վերադարձ գրութիւնը պէտք է վերբացվի և գադաքական ազատութիւնները պէտք է իրագործվին։

Ծանուցվում է, որ Ալեքսանդրապոլի 1-ին ատյանի քաղաքացիական գործերի դատարանի 1906 թ. հոկտեմբերի 25-ի որոշմամբ Ալեքսանդրապոլի գավառի Ղարաքիլիսայի գյուղացի Գրիգոր Իվանի Ավետիսյանի ունեցվածքի վրա դրված կալանքը հանվել է։

Նշանակված է 1907 թ. հունվարի 25-ին։

ՂԱԶԱՐՈՎՍԿՈՒ ԿԱԶՄԱ

Ե. Ա.

Ա. Ասատիանի

Ա. Ի. ԻՎԻՎԻԱՆ

(Շարունակություն)

Ասատիանի

Իվ. Իվիվիանի հավելվածքները ամենաշահավետ պայմաններով ստանալու համար դիմել Ալեքսանդրապոլ, Ասատիանի տունը։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՐԱՆ

Ե. Ի.

Ծանուցվում է 19-ին մի սառը երեկո Ղազարոս Աղասու տանը հավաքվել էին մի քանի հոգի։ Նրանք ամենքն էլ ծանոթ էին միմյանց։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր գործ, որի համար էին հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր զգացմունք, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր ցանկություն, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր հարց, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր կարիք, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր ուրախություն, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր վիշտ, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր հույս, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր սեր, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր ատելություն, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր ընկերություն, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր թշնամություն, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր բարեկամություն, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր հակառակություն, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր համակրություն, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր հակակրություն, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր սիրո, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր ատելության, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր ընկերության, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր թշնամության, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր բարեկամության, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր հակառակության, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր համակրության, որ ստիպում էր նրանց հավաքվել։ Ամենքն էլ ունեին մի ընդհանուր հակակրության

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԿԱԶՄՈՒԹՅԱՆ ԱՐՁԱԿԱՎՈՐ ՄԱՐՄՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՕՐԳԱՆ

ՈՒՐԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԿԱԶՄՈՒԹՅԱՆ ԱՐՁԱԿԱՎՈՐ ՄԱՐՄՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՕՐԳԱՆ

ՈՒՐԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ ԿԱ Արտակարգ եւ լիազոր դեսպանը Ֆրանսիայում

Ֆրանսիայի Հանրապետության նախագահ Ֆրանսուա Օլանդի հրավերով Հայաստանի Հանրապետության նախագահ Սերժ Սարգսյանը մեկնել է Ֆրանսիա՝ մասնակցելու Առաջին համաշխարհային պատերազմում հաղթանակի 70-ամյակին նվիրված միջոցառումներին:

Ֆրանսիայում ՀՀ արտակարգ եւ լիազոր դեսպան Արմեն Ղազարյանը հանդիպել է Ֆրանսիայի Հանրապետության նախագահ Ֆրանսուա Օլանդի հետ:

Ֆրանսիայի նախագահը ողջունել է Հայաստանի Հանրապետության նախագահ Սերժ Սարգսյանի այցը Ֆրանսիա՝ նշելով, որ այն կարեւոր նշանակություն ունի Ֆրանսիայի եւ Հայաստանի միջեւ հարաբերությունների զարգացման համար:

Ֆրանսիայի նախագահը կարեւորել է Ֆրանսիայի եւ Հայաստանի միջեւ ռազմավարական գործընկերության զարգացումը, ինչպես նաեւ Ֆրանսիայի եւ Հայաստանի միջեւ տնտեսական համագործակցության ընդլայնման հեռանկարները:

Ֆրանսիայի նախագահը հավաստիացրել է, որ Ֆրանսիան կշարունակի աջակցել Լեռնային Ղարաբաղի հակամարտության կարգավորման գործընթացին:

Ֆրանսիայի նախագահը հանդիպել է նաեւ Ֆրանսիայի Սենատի նախագահ Ժերար Լարշեի հետ:

Ֆրանսիայի Սենատի նախագահը ողջունել է Հայաստանի Հանրապետության նախագահ Սերժ Սարգսյանի այցը Ֆրանսիա՝ նշելով, որ այն կարեւոր նշանակություն ունի Ֆրանսիայի եւ Հայաստանի միջեւ հարաբերությունների զարգացման համար:

Ֆրանսիայի Սենատի նախագահը կարեւորել է Ֆրանսիայի եւ Հայաստանի միջեւ ռազմավարական գործընկերության զարգացումը, ինչպես նաեւ Ֆրանսիայի եւ Հայաստանի միջեւ տնտեսական համագործակցության ընդլայնման հեռանկարները:

Ֆրանսիայի Սենատի նախագահը հավաստիացրել է, որ Ֆրանսիան կշարունակի աջակցել Լեռնային Ղարաբաղի հակամարտության կարգավորման գործընթացին:

Ֆրանսիայի Սենատի նախագահը հանդիպել է նաեւ Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի նախագահ Քլոդ Բարտոլոնի հետ:

Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի նախագահը ողջունել է Հայաստանի Հանրապետության նախագահ Սերժ Սարգսյանի այցը Ֆրանսիա՝ նշելով, որ այն կարեւոր նշանակություն ունի Ֆրանսիայի եւ Հայաստանի միջեւ հարաբերությունների զարգացման համար:

Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի նախագահը կարեւորել է Ֆրանսիայի եւ Հայաստանի միջեւ ռազմավարական գործընկերության զարգացումը, ինչպես նաեւ Ֆրանսիայի եւ Հայաստանի միջեւ տնտեսական համագործակցության ընդլայնման հեռանկարները:

Ֆրանսիայի Ազգային ժողովի նախագահը հավաստիացրել է, որ Ֆրանսիան կշարունակի աջակցել Լեռնային Ղարաբաղի հակամարտության կարգավորման գործընթացին:

Ֆրանսիայի Ազգային ժողով

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Պալատի մէջ տեղի ունեցած հանդիսաւոր ընդունելութեան ժամանակ Ռուսիոյ կայսրը ներկայացուցիչներ ընդունեց Ռուսիոյ զանազան նահանգներէն։ Ներկայացուցիչները ներկայացուցին կայսրին իրենց նահանգներուն հարստութիւնները, արդիւնաբերութիւնը, առեւտուրը, ինչպէս նաեւ նահանգներուն մէջ գոյութիւն ունեցող կրթական հաստատութիւնները։ Կայսրը ամէնուն հետ խօսեցաւ եւ ամէնուն հարցուց իրենց նահանգներուն մասին։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի կը սպանուին 500 հազար գայլեր։ Գայլերը ձմրան ատեն կը մտնեն գիւղերը եւ կը յարձակին մարդոց եւ անասուններու վրայ։ Գայլերը կը սպանուին թունաւոր ճարպերով։ Գայլերուն մորթերը կը ծախուին 10-էն 20 ռուբլիի։ Գայլերը կը բազմանան մանաւանդ Կովկասի մէջ։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 20-էն 30 հազար մարդ կը սպանուին գնացքներու վրայ։ Ամէնէն շատ դէպքերը կը պատահին գնացքներու տակ ինկած ատեն։ Ռուսիոյ գնացքները ամէնէն վատ գնացքներն են աշխարհի մէջ։ Ամէն տարի գնացքներու վրայ 25-է աւելի մարդ կը սպանուի։ Ռուսիոյ մէջ 9-էն մէկ հոգի կը սպանուի գնացքներու վրայ։

ԲԱԿՈՒ, 11 փետրուարի։ Գիշերուան ժամը 2-ին Ցարեւանի փողոցներէն մէկուն մէջ ոստիկանները կանգնեցուցին կասկածելի մարդ մը եւ ուզեցին խուզարկել զայն։ Այդ մարդը սակայն չհնազանդեցաւ եւ սկսաւ կրակել ոստիկանները վրայ։ Ոստիկանները ալ պատասխանեցին կրակոցներով եւ վիրաւորեցին զայն։ Ձերբակալուածը կը կոչուի Ալի Ռզա։ Ան կը պատկանի Ադրպէյճանի յեղափոխական կուսակցութեան։ Ալի Ռզա ունէր 4 ռումբ եւ 2 ատրճանակ։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի կը սպանուին 17-էն 20 հազար մարդ։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ սպանութիւնները կը պատահին Ռոստովի նահանգին մէջ։ Ռոստովի նահանգին մէջ ամէն տարի կը սպանուին 2000 մարդ։ Ռոստովի նահանգին մէջ ամէն 100 հազար բնակիչներէն 30-ը կը սպանուին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ սպանութիւնները կը պատահին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն 100 հազար բնակիչներէն 2-ը կը սպանուին։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի կը սպանուին 3000 հոգի։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ սպանութիւնները կը պատահին Պետերբուրգի նահանգին մէջ։ Պետերբուրգի նահանգին մէջ ամէն տարի կը սպանուին 400 հոգի։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ սպանութիւնները կը պատահին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի կը սպանուին 30 հոգի։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 1 միլիոն մարդ կը մեռնի։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ մեռնողները կը պատահին Պետերբուրգի նահանգին մէջ։ Պետերբուրգի նահանգին մէջ ամէն տարի կը մեռնին 50 հազար մարդ։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ մեռնողները կը պատահին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի կը մեռնին 10 հազար մարդ։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի կը ծնանին 5 միլիոն մանուկներ։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ ծնունդները կը պատահին Վարշաւայի նահանգին մէջ։ Վարշաւայի նահանգին մէջ ամէն տարի կը ծնանին 300 հազար մանուկներ։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ ծնունդները կը պատահին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի կը ծնանին 50 հազար մանուկներ։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 26-էն 30 հազար մարդիկ կը ջուրը կը խեղդին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ խեղդուածները կը պատահին Վոլգա գետին մէջ։ Վոլգա գետին մէջ ամէն տարի 10-էն 15 հազար մարդիկ կը խեղդին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ խեղդուածները կը պատահին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի 200 մարդիկ կը խեղդին։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 17 միլիոն ոչխարներ կը սպանուին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ ոչխարները կը սպանուին Սարատովի նահանգին մէջ։ Սարատովի նահանգին մէջ ամէն տարի 3 միլիոն ոչխարներ կը սպանուին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ ոչխարները կը սպանուին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի 50 հազար ոչխարներ կը սպանուին։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 1 միլիոն ձիեր կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ ձիերը կը սատկին Տամպովի նահանգին մէջ։ Տամպովի նահանգին մէջ ամէն տարի 100-էն աւելի ձիեր կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ ձիերը կը սատկին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի 10 հազար ձիեր կը սատկին։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 1 միլիոն խոզեր կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ խոզերը կը սատկին Վարշաւայի նահանգին մէջ։ Վարշաւայի նահանգին մէջ ամէն տարի 300 հազար խոզեր կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ խոզերը կը սատկին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի 10 հազար խոզեր կը սատկին։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 1 միլիոն կով կը սատկի։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ կովերը կը սատկին Կիեւի նահանգին մէջ։ Կիեւի նահանգին մէջ ամէն տարի 150 հազար կովեր կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ կովերը կը սատկին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի 20 հազար կովեր կը սատկին։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 1 միլիոն ոչխարներ կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ ոչխարները կը սատկին Սարատովի նահանգին մէջ։ Սարատովի նահանգին մէջ ամէն տարի 100 հազար ոչխարներ կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ ոչխարները կը սատկին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի 10 հազար ոչխարներ կը սատկին։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 1 միլիոն խոզեր կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ խոզերը կը սատկին Վարշաւայի նահանգին մէջ։ Վարշաւայի նահանգին մէջ ամէն տարի 300 հազար խոզեր կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ խոզերը կը սատկին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի 10 հազար խոզեր կը սատկին։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 1 միլիոն կով կը սատկի։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ կովերը կը սատկին Կիեւի նահանգին մէջ։ Կիեւի նահանգին մէջ ամէն տարի 150 հազար կովեր կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ կովերը կը սատկին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի 20 հազար կովեր կը սատկին։

ՊՏՏՌՈՒԹԻՒՆ, 11 փետրուարի։ Ռուսիոյ մէջ ամէն տարի 1 միլիոն ձիեր կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն շատ ձիերը կը սատկին Տամպովի նահանգին մէջ։ Տամպովի նահանգին մէջ ամէն տարի 100-էն աւելի ձիեր կը սատկին։ Ռուսիոյ մէջ ամէնէն քիչ ձիերը կը սատկին Ֆինլանտայի մէջ։ Ֆինլանտայի մէջ ամէն տարի 10 հազար ձիեր